

звѣрове не само кастрили и рѣзали убититѣ за своя *кейфъ*; ами още мъчили раненитѣ, които падали неприбрани на бойното поле. Когато събирали труповетѣ намѣрили само два необезобразени: на полковника Климантовича и на единъ фелдфебель; и то вѣроятно по тѣзи проста причина, че тѣлата имъ лежали доволно надалечъ, та Турцитѣ не могли да ги съгледатъ.

Турцитѣ бѣгали отъ всичкитѣ си лагери, когато видѣли, че сж загашени отъ вредъ: на всѣка стѣпка тѣ оставили дирки отъ уплашено и разбъркано бѣганье. Въ главния тѣхенъ лагерь побѣдителитѣ намѣрили три круповски топа непогрѣднѣти отъ посоката, която тѣ занимавали въ дѣлото на 6 юлия; даже клиноветѣ не били още извадене изъ тѣхъ. Тукъ била и една денеша на военно походния телеграфъ токо що захванѣта, но несвършена да са предаде . . .

Скоро подиръ завземаньето на върха Св. Никола, Гурко отъ своя страна испровидилъ санитарни да събержтъ раненитѣ; Санитаритѣ на мѣсто Турци видѣли на гората Русси и дружно «ура» са разлегнало първи пѣтъ въ Шипка (*). Така сж съединили двата отряда: сѣверний или габровский и южний.

Около 6 часа вечерьта на върха на Шипка дошелъ Гурко съ своя штабъ и лично разгледалъ оставената отъ неприятеля позиция. Тя била укрѣпена естествено; но и неприятеля приложилъ нѣколко редове искусствени укрѣпления. Тукъ намѣрили 8 топа, въ които три круповски. Така ако турцитѣ имали повечко куражъ и храбра земаньето на Шипка щѣше да зададе голѣма мъжа на русситѣ. Сега можеше да са рѣче, че значителнитѣ загуби на русситѣ, при земаньето на този важенъ про-

---

[*] На всѣгждѣ подъ названието Шипка, ний разбирами самия проходъ; селото Шипка придружавами отъ буквата с.